

ЕКОНОМІКО-СОЦІАЛЬНІ ВІДНОСИНИ В ГАЛУЗІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ТА СФЕРІ ОБСЛУГОВУВАННЯ

Тези доповідей
VI Міжнародної науково-практичної конференції
(9–10 травня 2024 року, м. Львів)

За загальною редакцією
Наталії ПАВЛЕНЧИК

Львів
ЛДУФК ім. Івана Боберського
2024

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ

Анатолій Павленчик

кандидат економічних наук, доцент

*Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського (Україна)*

Назар Ціздин

аспірант

*Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського (Україна)*

Туристична сфера – найдинамічніша галузь світової економіки, яка швидко розвивається й найбільше піддається впливу соціально-економічних ризиків. Глобалізація збільшення доходів населення створили сприятливі умови для швидкого зростання туристичного сектору. Однією з головних особливостей світового туризму на сучасному етапі є його сталий розвиток, що відображено в документах ООН та Всесвітньої туристичної організації. Сьогодні розуміння сталого розвитку в індустрії туризму дедалі більше набуває загального усвідомлення єдності екологічних, соціальних, політичних й економічних проблем. Унікальність такої специфічної галузі економіки як туризм полягає в тому, що кожен споживач туристичного продукту може видозмінювати й модифікувати його залежно від своїх інтересів, вимог, можливостей і керувати ним у просторі й часі. Основне призначення туристичного продукту полягає в задоволенні потреб людей щодо їх переміщення, перевезення й розміщення з оздоровчою, пізнавальною, професійною метою.

За останні п'ять років туристична галузь України, на відміну від інших країн, піддалася впливу найзгубніших чинників – пандемії ковід19 і повномасштабної війни. Це виклики, які б, здавалося, мали просто її знищити, проте навіть в умовах наявних обмежень (наприклад, на відвідування лісів чи прикордонних територій) громадяни продовжують відкривати рідну країну [2]. Війна, що зараз триває в Україні, немає аналогів у сучасній європейській історії, щоб провести коректну аналогію та оцінити можливий вплив на туристичний сектор [2].

Туризм є одним із видів діяльності із високим рівнем конкуренції. Складність і специфічність конкурентоспроможності туристичної системи на світовому рівні полягає в тому, що вона залежить меншою мірою від конкурентоспроможності туристичних підприємств, а переважно від діяльності суміжних підприємств і загального стану розвитку країни, і не лише економічного, але й рівня її безпеки, збереження природної та культурної спадщини, рівня гостинності тощо [1]. Конкурентоспроможність туристичних послуг є багатоплановою категорією, що залежить від зовнішніх, і від внутрішніх чинників, і визначається привабливістю туристичної галузі, її інфраструктурою та якістю самих послуг [1].

Важливою рисою конкурентоспроможності країни на ринку туристичних послуг є високий рівень розвитку інфраструктури туризму й сервісу. Туристична інфраструктура містить транспортну, готельну, соціальну, харчову, інформаційну інфраструктуру, рівень розвитку яких безпосередньо залежить від зусиль і можливостей країни. Сьогодні в Україні спостерігається значний фізичний і моральний знос матеріальної бази туризму, недостатню кількість готелів та інших засобів розміщення сучасного рівня комфорту, що відповідають міжнародним стандартам. Особливо насторожує потенційних подорожувальників стан безпеки в Україні [4].

Певною мірою така ситуація посприяла розвитку внутрішнього туризму, хоча в Україні на заваді цьому постають насамперед недостатній розвиток інфраструктури, низький рівень освіченості власників уже наявного туристичного бізнесу і потенційних підприємців у цій сфері, неналежне використання природних ресурсів, недотримання його учасниками й організаторами умов чинного законодавства тощо. Та попри все, у країнах, що розвиваються, спостерігається «вибух» внутрішнього туризму, і, як демонструє приклад багатьох країн та туристів у світі, вони зацікавлені продовжувати цю практику [3].

Отже, розвиток малого бізнесу в туристичній сфері в майбутньому може стати рушієм відродження галузі загалом. Тож держава має сприяти й стимулювати розвиток самого підприємницького середовища в туризмі і створювати сприятливий інвестиційний клімат у цій сфері.

Список використаних джерел

1. Босовська М. В., Ведмідь Н. І., Охріменко А. Г. Конкурентоспроможність національної туристичної системи України. *Вісник ХДУ. Економічні науки*. 2019. № 33. С. 154–161. <https://doi.org/10.32999/ksu2307-8030/2019-33-30>
2. Кириченко С. Подорожі та війна: якою буде туріндустрія після перемоги. URL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2022/07/21/689436/>

-
3. Павленчик А. Детермінанти менеджменту організацій у сфері розвитку туризму на регіональному рівні. *Економіко-соціальні відносини в галузі фізичної культури та сфері обслуговування: матеріали III Міжнар. наук.-практ. конф.* Львів, 2021. С. 66–68.
 4. Полковниченко С. О., Мурай А. О. Оцінка конкурентоспроможності України на європейському ринку туристичних послуг. *Ефективна економіка*. 2018. № 12. DOI: 10.32702/2307-2105-2018.12.112